

Алесь Кудрыцкі

Прыгоды Капітана Танакі

прадмова Танакі

ТЫДЗЕНЬ КАПІТАНА ТАНАКІ

Панядзелак - дзень цяжкі.
Пячы будзем піражкі.

Надвячоркам
у аўторак
Нахапаем
з неба зорак.

Надыходзіць серада -
З неба крапае вада.

А у пятніцу заўжды
Мы на сонейку
ляжым.

У чацвер -
вось гэта дзіва! -
Мы чытаем
«Нашу Ніву».

Рана ранкам у суботу
Ўзняцца з ложка нам лянота.

Ды затое
мы ў нядзелю
Будзем лётаць
на арэлях!

Запілікае гармонік -
Скачам, не шкадуем штонік!

На дудзе мы вам зайграем -
Эх, патанчым, паспяваем!

Вясёлыя

МУЗЫКІ

Будзем грукаць у тамтам:
Бум-бам-бум! Тарам-там-там!

Правядзём смыком
па скрыпцы -
Хай вам добры сон
прысніцца!

НА КУХНІ

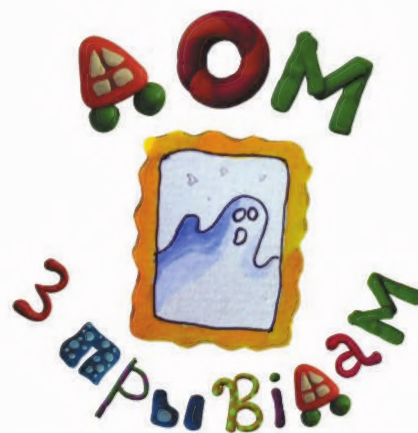
Вы чаго равяце?
Чаго слёзы ліяце?

Мы абед рабілі:
Памідоры мылі,

Рэзалі гуркі
Дралі буракі,

А як чысцілі цыбулю,
Вой жа, слёзак мы глынулі!

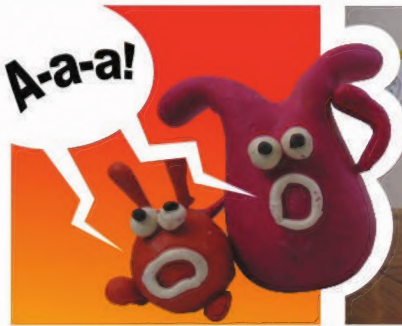
Аднойчы
Капітан Танака
і яго сябар Гузік
прачыталі ў кнізе
пра скарбы,
схаваныя ў доме
з прывідамі.

А давай, Гузік,
знойдзем гэты дом!

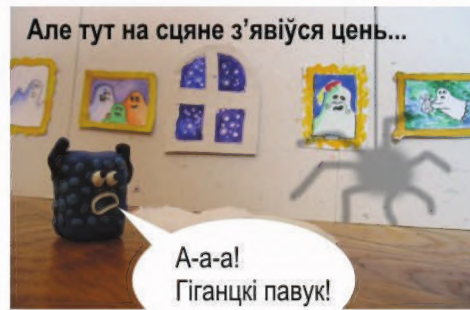

Нешта я
баюся!

Напэўна, тут сапраўды
водзяцца прывіды!

Бяжым адсюль!

Б У Л Ь Б а і Ж У К

Бульба пад зямлёй спала,
Як пшаніцу прадала,

Але вырашыў ёй лісце
Каларадскі жук пагрызці.

Ухапіўся ён зубамі,
Злосна варухнуў вусамі,

Зжэр бы бульбу
з каранём,
Каб не стрэўся
з вераб'ём.

Верабей жука скляваў,
Бульбу нашу ўратаваў.

Нас вусамі не спужаеш:
Будзеш лезці - атрымаеш!

Мы збіраемся ў паход,
Робім з сырам бутэрброд.

Компас - у заплечнік,
І кацёл, канечне.

ВАНДРОЎКА

А яшчэ - намёты,
Каб не мерзнуць потым.

І сякеру, і вяроўку
Мы захопім у вандроўку.

Падводныя прыгоды

Аднойчы Капітан Танака знайшоў прыгожую марскую ракавіну. І захацелася яму накіравацца ў марское падарожжа.

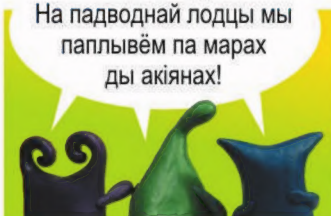

Глядзіце! Гэта праект падводнай лодкі. Давайце пабудуем яе!

Капітан Танака паклікаў сваіх сяброў.

Класная ідэя! На падводнай лодцы мы паплавім па марях ды акіянах!

Усе ўзяліся за працу.

МІНУЎ
МЕСЯЦ...

Ура! Мы пабудавалі падводную лодку!

Сябры паплылі па раце да мора.

Капітан Танака і сябры доўга плылі па рэчцы...

Нарэшце! Мы даплылі да мора! Якое яно вялікае!

А вось нейкая выспа! Давайце падплывем бліжэй...

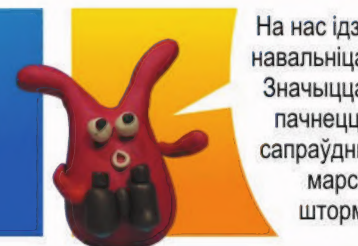
Дык гэта ж кіт!

Капітан Танака паглядзеў у бінокуляр.

і вось што ён пабачыў:

На нас ідзе навальніца! Значыцца, пачнецца сапраўдны марскі шторм!

А-а-а!

О-о-о!

Трэба схвацацца ад хваляў пад вадой!

Рыбы прыплылі паглядзець на нас!

Цікава, каго яны спужаліся?

Мамачкі! Што яна робіць?

Акула так моцна
штурхнула лодку,
што тая ўрэзалася
ў марское дно...

Глядзіце!
Я бачу
куфэрак,
які ляжыць
на дне!

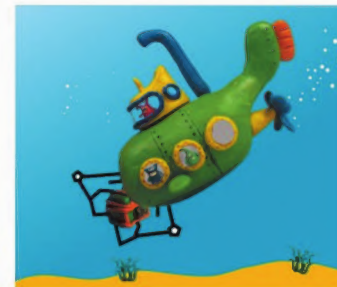
Сябры апранулі аквалянгі і паплылі да куфэрка...

Гэта пірацкі
скарб!

Ну, нам пашанцавала!

Сябры
вырашылі
забраць
пірацкі скарб
на падводную
лодку.

А вам не здаецца,
што мы на кагосьці забыліся ?

Р-А-Т-У-Й-Ц-Е!

Гэй ты, васьміног!
Адпусці нашага сябра!

?

Ну вось,
так заўсёды!
А я проста хацеў
пагуляцца...

Нарэшце, сябры паплылі дадому разам са скарбам,
а васьміног узмахнуў ім на разьвітаньне шчупальцамі...

Барадаты Дамавік

Барадаты дамавік
Загубіў свой чаравік.

Пашукаў на ганку -
Выпацкаў фіранку.

Паглядзеў за печкай -
І рассыпаў грэчку.

У куфэрак зазірнуў -
Жменю пылу праглынуў.

Пакуль справы ўсе зрабіў,
Ключ ад хаты загубіў!

Вось дык футбол!

Мы гулялі ў футбол,
У вакно забілі гол!

А каб лік быў роўны,
Пацэлілі у льядоўню!

Мы б далей гулялі,
Каб мяч не адабралі!

Цмок і Яська

На Палессі у балоце
Цмок хаваецца ў чароце.

З'еў бярозку на сняданак,
Струшчыў дуб, як абаранак.

Праляцеў над вёскай цмок -
Пахаваліся, хто змог!

Толькі Яська не спужаўся
Ды на цмоку пакатаўся!

Дыназаўр у кубачку

Доўга ў ложку
спаць не буду,

Лепш пайду
на рыбу з вудай.

Эх, вудзільна гнецца!
Можа, карп бярэцца?

Гэта што за цуд такі?
Ці ты з мора, ці з ракі?

Відовішча
нязвычайнае -
Дыназаўрык
з ікламі!

Ляці ў неба, сябручок!
Не трапляйся на кручок!

падарожжа па Беларусі

Запытайся ў жабкі бусел:
«Ты чаго сумуеш?
Пракачу па Беларусі –
Эх, не пашкадуеш!»

Выляцелі зь Белавежы,
Рушылі да Менску,

Потым да усходніх межаў,
Ледзь не да Смаленску.

Край наш родны аглядалі –
Шмат у шм вабнотаў...
Ды найбольш упадабалі
Роднае балота!

Штось надвор'є, як на грэх:
Ці то дожджык, ці то снег...

Штось надвор'є, як на злосць:
Можа, ў небе дзірка ёсць?

Зробім мы усё як трэба
Ды адрамантуем неба,

Каб нам сонейка заззяла
Ды зямельку сагравала!

